

[Gert Petersen]

tikken, og derefter hans given udtryk for sin glæde over styrkelsen af det radikale venstre må man sige, at enten betyder det, hr. Erhard Jakobsen siger om udenrigspolitikken, ikke noget, eller også mener han, at det, de radikale siger om udenrigspolitikken, ikke betyder noget.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg vil ikke påstå, at jeg forstod det alt sammen, men så vidt jeg kan forstå, gik det ud på følgende: fordi jeg roser de radikale for, at de på en række områder har vist mod og vilje til at gå ind i noget, som er meget ubehageligt for dem og os andre, skulle regeringen på et helt andet område have solgt sin sjæl til den gammelkendte radikale holdning til forsvarspolitikken. Ja, det er ikke noget under, at hr. Gert Petersen siger sådan noget, men det ville være et under, hvis jeg brugte mere tid på at diskutere det.

Pia Kjærsgaard (FP):

Man siger, at brændt barn skyr ilden, men det ser ikke ud til at gælde for regeringen, der i år kan fejre et specielt jubilæum. Det er nemlig femogtyvende år i træk, at en dansk regering har et betalingsbalanceunderskud, og jeg håber, at regeringen ikke er fornærmet over, at jeg ikke ønsker til lykke med det usædvanlige jubilæum.

Jeg forstod ellers på statsministerens åbningstale, at han var godt fornøjet med det, regeringen hidtil havde præsteret. Men i modsætning til statsministeren finder jeg, at der ikke er noget at skrive hjem om. Fremtiden tegner ikke så lys, som statsministeren forsøger at overbevise os om. Endnu en gang vil fremskridtspartiets advarsler vise sig at være rigtige, og vi vil igen og igen advare imod den utilstrækkelige, men populære kurs, regeringen har lagt ved hjælp af det radikale venstre. Det er en kurs, der i en periode vil forblinde vælgerne, men som lige så sikkert vil blive gennemskuet, efterhånden som skatter og afgifter stiger. Man øjner omridset af en ny VKR-fiasko.

Det er uhyggeligt, at vi har en borgerlig regering, der ikke kan få udgifter og indtægter til at hænge sammen, og som regner et underskud på 42 mia kr. for at være fint, samtidig med at man koncentrerer sig om,

hvordan vores kreditværdighed har det, i stedet for at sikre balance i tingene. Regeringens underskudspolitik kan sammenlignes med, at man sidder fast i kviksand; regeringen spræller lidt med arme og ben, men suges støt og roligt længere ned i kviksandet.

Renteudgifterne omklammer regeringens politik, hvor renteudgifterne har fået overtaget, hvilket betyder, at regeringen hvis der ikke foretages noget effektivt, vil kvæles i kviksandsrenten. Kviksandsregeringen vil lide en langsom, men sikker død, hvis man fortsætter med disse små, ubetydelige 2 pct.s forlig som løsning på problemerne. De er sikkert populære, men de er utilstrækkelige, og det er vel ikke tilfældigt, at den amerikanske storbank American Express Bank har analyseret sig frem til, at Danmark i dag er Vesteuropas mest forgældede nation og det land i Vesteuropa, hvor udlandsgælden udgør den største andel af de samlede eksportindtægter.

I første halvår af 1983 blev det samlede betalingsbalanceunderskud på 5,2 mia kr. I første halvår i år kan regeringen fremvise et underskud på 10,2 mia kr. Dette underskud, som man delvis dækker ind ved nye lån i udlandet, betyder nye renteudgifter, men det er ikke det, vi har brug for. Vi skal have sat gang i produktion og eksport, så vi kan få bugt med de voksende renteudgifter, og det haster mere, end regeringen giver indtryk af.

Det er helt klart utilfredsstillende, når statsministeren i sin åbningstale siger, at vi så småt er i gang; det er alt, alt for småt. Regeringen taler om stramninger i sit finanslovsforslag for 1985, men hvad er stramninger på 3,5 mia kr., når man fortsat har et forventet underskud på finansloven på 42 mia kr., der tilmed er sminket med fremrykningen af restskatteafregningen?

Det sminkede regnskab fra regeringen kan sammenlignes med en brugtbilsforhandler af den useriøse slags, der indvier en potentiel køber i en brugt bils fortræffeligheder, mens han fremviser et sminket lig af en brugt bil. Hopper kunden på bilkøbet, fordi han ikke har forstand på biler, men tiltro til sælgeren, vil han hurtigt opdage skavankerne, når rusten bryder igennem. Han vil få ekstraregninger og ærgrelser, og i løbet af få år er vognen klar til at blive skrottet. Jeg vil ikke købe en brugt bil af denne regering.